

Připravujeme se na Velikonoce – postní doba

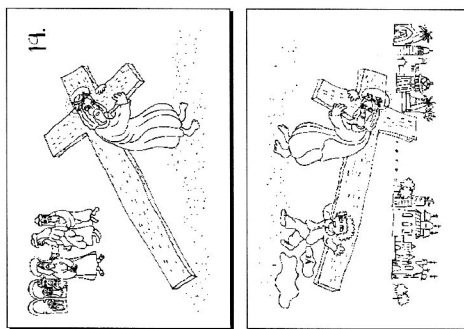
19

A. Vnitřní předpoklady:

Postní doba je v prvních čtyřech týdnech zaměřena na nutnost pokání a nápravy života a ve zbývajících dnech se pozornost obrací k Ježíšovu utrpení.

B. Cíl:

- Privést děti k prožití skutečnosti, že Ježíš svým křížem nás vysvobozuje z hříchu a přivádí zpět k Bohu.
- Ukázat dětem, jak mohou Kristův kříž pomáhat nést.

C. Metodické pokyny:

Pomůcky: mapa Palestiny, kříž nebo obrázek, pracovní list.

Opakování:

Jak říkáme pravidlům, která nám Bůh dal, abychom věděli, jaké jednání je správné a které není správné?

– Těmto pravidlům říkáme Desatero.

Co je to hřích?

– Hřích je vědomé a dobrovolné přestoupení Božího zákona.

Které základní hříchy jsou kořeny všech ostatních hříchů?

– Pýcha, lakomství, smilstvo, nestřídmost, závist, hněv a lenost.

Jak se jmenuje svátost, ve které se nám odpouštějí hříchy?

– Svátost, ve které se nám odpouštějí hříchy, nazýváme svátostí smíření.

Vyjmenujte jednotlivé části svátosti smíření!

– Svátost smíření má čtyři části: přípravu, vyznání hříchů, kající skutek a rozhřešení.

Kontrola pracovního listu z minulé hodiny.

1) Nové učivo:

Křížová cesta: Cestujeme do Palestiny. Katecheta použije mapu a spolu s dětmi „cestuje“ do země, kde žil Pán Ježíš.

Cestujeme čím... Za pomoci koho... Jedeme přes... Cestou vidíme... Cíl: Jeruzalém.

Je doba velikonočních svátků. Na ulicích je rušno. Před námi je hlučící dav, který něčemu přihlíží. Výkřiky a poznámky lidí dávají tušit, že se zde děje něco neobvyklého.

2) Učebnice, str. 46. Přečíst text.

- pozoruj oba obrázky – kříž jako znamení utrpení, kříž jako znamení radosti ze vzkříšení;
- vyprávějte o nich (možnost práce ve skupině, zástupce skupiny vypráví všem);
- co si zapamatuješ?

3) Práce s pracovním listem:

Děti si prohlížejí list a popisují, co obrázek znázorňuje:

Rozhovor:

- Odkud přichází Pán Ježíš? – Ze soudu u Piláta, ze dvora vládní budovy, kde byl zbičován a korunován trním.
- Kam jde Ježíš? – Na kříž, ke hrobu, ale také ke vzkříšení.
- Jak můžeme na obrázku vyznačit, že na konci cesty je sice kříž, ale také zmrtvýchvstání (Vpravo od postavy se plocha vymaluje žlutě – záře.
- Kříž přesto zůstává tvrdý a těžký. Proč? Co způsobuje, že Ježíšův kříž je tak těžký? – Hřích. Žádný člověk není bez hříchu, mimo Panny Marie. Hříchem způsobujeme bolest druhým, sobě a Bohu. Katecheta nechá děti jmenovat různé situace.
- Pán Ježíš vzal naše hříchy na sebe. Děti napíší nad kříž hříchy, které způsobují, že Ježíšův kříž je tak těžký (hádky, neposlušnost, lhaní, neochota, rvačky, závist, posmívání...).

Druhý obrázek – prohloubení tématu:

Šimon Cyrenský pomohl Pánu Ježíši nést kříž. Takovým Šimonem může být každý z nás. Katecheta nechá děti přemýšlet, jak lze Kristu nadlehčit kříž, jak mu ho pomoci nést. Děti jmenují příklady a vepisují pod kříž (modlitba, odpuštění, nevztekat se, nenadávat...). Slova lze podbarvit žlutě.

Pod pomáhající postavu napsat JÁ – Jirka, Petr, Jana...

Nyní máme radost, protože jsme po svátosti smíření, všechny hříchy nám Bůh odpustil. Naše čisté srdce nadlehčuje Ježíšův kříž.

Zápis na pracovní list:

Dobrymi skutky pomáháme Pánu Ježíši nést kříž.

4) Modlitba:

Katecheta může přinést obrázek kříže nebo kříž s vyobrazením trpícího Krista:

„Díváme se na kříž. Vytvořil jej umělec. Nevíme, zda Pán Ježíš takto opravdu vypadal. Ale jedno víme jistě: na kříži zemřel za všechny lidi, zemřel i za každého z nás.

Pane Ježíši, ty jsi přijal kříž – děkujeme ti.

Ty znáš všechny naše bolesti, protože jsi je vzal na sebe – děkujeme ti. Chtěl jsi nám ukázat, jak moc nás máš rád, proto jsi za nás zemřel na kříži – děkujeme ti...

Pozn.: Bylo by vhodné, aby katecheta v postní době se s dětmi pomodlil v kostele křížovou cestu.

Katecheta si ověří, že dítě bylo opravdu pokřtěno. Pokud dítě potvrzení o křtu nemá, je třeba si je vyžádat v místě křtu po domluvě s rodiči.

1) Nové učivo: svátosti

a) motivace:

Obrázek studánek – rozhovor o vodě, o jejím místě v přírodě, o významu pro život.

Možnost: Jistě jste už někdy zažili dlouhý výlet, kdy jste třeba šli na nějaký zajímavý hrad nebo na túru do hor. (Nechat děti vyprávět zážitky.) Ráno jste vyšli svěží, plní radosti a očekávání, ale čím déle jste byli na cestě, čím více svítilo sluníčko, tím víc jste toužili napít se, odpočinout si ve stínu... Jak jste byli rádi, když jste objevili studánku s dobrou ledovou vodou!

Pán Ježíš ví, že naše cesta do věčného domova nám také někdy připadá dlouhá a obtížná, že jsme často malátní a unavení. Proto nám nabízí posilu a občerstvení. Můžeme je čerpat ze sedmi studánek. Říkáme jim svátosti. (Katecheta napíše výrazně na tabuli!) Voda z těchto studánek působí různě: umývá, posiluje, občerstvuje, léčí...

Kdo se nenechá touto vodou posilovat, ten na cestě jistě nevydrží. Některé studánky najdeme na cestě vícekrát, jiné jen jednou. Od studánky ke studánce není dlouhá cesta pro toho, kdo dobře vidí, nebojí se a je vytrvalý.

Těmito svátostmi nám Pán Ježíš říká: Mám tě rád. Pomáhám ti. Posiluji tě. Neboj se. Jsem stále s tebou. Chci tě uzdravovat.

Pro každý úsek života nám Pán Ježíš připravil jinou svátost.

KŘEST

Křest je nejdůležitější svátost. Umožní nám cestu ke všem ostatním svátostem. Voda této studánky omývá srdce a otevírá oči, aby člověk mohl najít studánky další. Od čeho omývá? – Od dědičného hříchu. Komu patříme po křtu zcela zvláštním způsobem? – Patříme Pánu Bohu. Do které rodiny se narodíme křtem? – Do rodiny dětí Božích – do Církve.

BIŘMOVÁNÍ

O této svátosti říkáme, že je svátostí křesťanské dospělosti. Když je člověk malý, starají se o něj rodiče, učitelé a vůbec všichni dospělí, kteří ho mají rádi. Když ale doroste, má už sám kus zodpovědnosti a začíná se starat o druhé. A tato svátost mu k tomu dává sílu. V ní mu Pán Ježíš říká: „Počítám s tebou, ať všichni na tobě poznají, že jsi křesťan! Dávám ti k tomu posilu skrze Ducha svatého.“ Biřmování uděluje většinou biskup. Maže čelo biřmovance olejem a říká: „Přijmi pečeť daru Ducha svatého.“ Je to velmi starobylý obřad. Dříve se mazali vzácným olejem králové při korunovaci.

EUCCHARISTIE

– svátost Těla a Krve Kristovy – Nejsvětější svátost

Z této svátosti bychom měli čerpat sílu co nejčastěji, abychom byli dobří a abychom šli k cíli bez zbytečných oklik a zacházek. Tato studánka dává občerstvení třeba denně každému, kdo přichází: ať je mladý nebo starý, ať je zdravý či nemocný... Jen jednu podmínku musí zachovat ti, kdo přicházejí: musí mít čisté srdce. Víte, že někdy se nám nepodaří být tak dobří, jak to chce Pán Ježíš. Proto když jdeme ke svatému přijímání, musíme upřímně litovat všeho špatného. Asi jedenkrát za měsíc bychom měli jít ke svátosti smíření a důkladně omýt své srdce v této studánce.

SVÁTOST SMÍŘENÍ

Když se vám dostane do oka smítko, začne oko slzet, bolí vás a máte moc nepříjemný pocit. Právě tak je to i s naším svědomím, když ho zatížíme nějakým hříchem nebo pokleskem. Začne vás „bolet“, zneklidňovat, začne vám říkat, že něco není v pořádku. Nejlepším lékem na tuto bolest a neklid je setkání s Pánem Ježíšem ve svátosti smíření.

SVÁTOST POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH

Po celý život se setkáváme s Ježíšem ve svátostech. Tato svátost nabízí svou sílu zvláště všem vážně nemocným a starým lidem.

Pán Ježíš touto svátostí uzdravuje především duši od hříchů, posiluje nemocného, dodává mu důvěru a útěchu.

SVÁTOST KNĚŽSTVÍ

Některé muže povolává Bůh ke zvláštní službě Bohu a lidem. V této svátosti říká Bůh tomu, kdo se stává knězem: Jdi, hlásej moji radostnou zprávu! Říkej lidem, že je mám rád! Ujišťuj je o mém odpuštění. Buď s nimi jako můj Syn Ježíš ve všech bolestech i radostech. Bez kněze bychom neměli mši svatou, bez kněze by mezi námi nebyl Ježíš v eucharistii, bez kněze bychom nemohli očistit své srdce ve svátosti smíření. Je to krásné naplnění života.

SVÁTOST MANŽELSTVÍ

Dva lidé, kteří se mají opravdu rádi a chtějí být stále spolu, si slíbí, že chtějí až do smrti nést spolu všechno dobré i zlé. Tím si udělí svátost manželství. Kněz při tom zastupuje Pána Ježíše, společenství církve a žehná jim k tomu.

2) Učebnice na str. 48

- přečíst text
- zamyslet se nad symboly jednotlivých svátostí

3) Pracovní list

- do studánek si děti napíší názvy svátostí
 - u svátostí, které už přijaly, si napíší datum přijetí.
- Prohloubení tématu: přečteme list sv. Justina i s názvy svátostí.
Písemně text doplní děti až doma.

Jiné možnosti (podle množství času, skladby skupiny lze využít v různých částech hodiny).

a) Katecheta má připravený text popisující jednotlivé svátosti (velmi stručně).

Práce s textem:

- napsat text a některá slova zašifrovat
- z různých samostatných slov, která popisují určitou svátost, sestavit správnou větu (Slova lze neuspořádaně napsat na tabuli.)
- katecheta čte pomalu text s chybami. Děti hledají ve čteném chyby.
- katecheta čte text a náhle skončí, větu nedopoví. Každý má za úkol napsat nebo říct co si myslí, že ve větě následuje.
- katecheta popíše určitou svátost, děti mají sdělit, o kterou se jedná. Mohou doplnit na tabuli do předkreslených studánek.

b) Děti mohou do pracovního listu k jednotlivým studánkám nakreslit odpovídající symboly svátostí

c) Plakát: Katecheta nakreslí na větší formát fixem siluetu ruky jako výraz pomoci Boží. Děti dokreslí siluetu své ruky (každý jinou barvou. Pak naznačí propojení mezi siluetou ruky „Boží pomoci“ a svou vlastní. Pán Bůh mi dává svátosti jako pomoc pro dobrý život.

Na příští hodinu si děti přinesou fotografii z oslavy svých narozenin nebo jiné rodinné události.

4) Modlitba děkuvzdání za svátosti. Vyjádříme také touhu po svátosti smíření a svatém přijímání.